

När som jag fyllde sjutton år

1. När som jag fyllde sjutton år,
se då fällde jag så mången tår, mången tår
Och jag led så ont i världen här, världen här,
allt för falska människors begär

2. Men det lönar icke sig, icke sig,
ty jag måste på en annan stig, annan stig
Och jag måste mig en hyra ta, hyra ta,
sedan resa till Amerika

3. Adjö, min fader och min mor, och min mor,
och adjö min syster och min bror, och min bror
Och adjö, min lilla söta vän, söta vän!
Om tre år så kommer jag igen

4. Nu står jag på det vida hav, vida hav,
stormen ryter här emot min grav, mot min grav
Men jag fruktar ej den böljan blå, böljan blå,
ty mitt hjärta för en flicka slår

5. Och när som resan, den är gjord, den är gjord,
och vi återse vår fosterjord, fosterjord,
se då ilar jag i flickans famn, flickans famn
och då är jag i en säker hamn

/Sjömansvisa. Ur Sv. Eduard, "200 Gamla kända visor", nr 30/